

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2013 roku w Ś.

sprawy z odwołania **R. B.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 13 lutego 2012 roku, znak: 430000/6020/195827/2012/ZAS

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13 lutego 2012 roku, znak: 430000/6020/195827/2012/ZAS w ten sposób, że przyznaje R. B. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 18 listopada 2011 roku do 28 listopada 2011 roku.

UZASADNIENIE

R. B. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13.02.2012r. w sprawie odmowy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18.11.2011r. do 28.11.2011r., uzasadniając to tym, że wskazany w deklaracji (...) okres przerwy w płaceniu składki tj. 29.11.2011r. do 30.11.2011r. z kodem 350 związany był z tymczasowym aresztowaniem.

Wykazany i nieopłacony okres został telefonicznie uzgodniony z pracownikiem (...) Oddział w D.. Dlatego odmowa prawa do zasiłku chorobowego nie jest zasadna.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie 60 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego uzasadniając to tym, że ponieważ ubezpieczony składkę za 11/2011r. opłacił w niepełnej wysokości, ubezpieczenie chorobowe ustało z mocy prawa od dnia 1.11.2011r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z 27.06.2012r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał R. B. prawo do zasiłku chorobowego i jego wypłaty za okres od 18.11.2011r. do 28.11.2011r. przyjmując, że powód przebywając w Zakładzie Karnym nie świadczył pracy, stąd zapłacenie składki w niższej wysokości było zasadne.

Sąd Okręgowy w Świdnicy na skutek apelacji organu rentowego wyrokiem z 19.11.2012r. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania tut. Sądowi pozostawiając mu rozstrzygnięcie o dotychczasowych kosztach procesu, zalecając jednocześnie przeprowadzenie postępowania dowodowego zmierzające do ustalenia:

- 1) jakiego rodzaju działalność prowadzi wnioskodawca,
- 2) czy zatrudnia przy jej wykonywaniu pracowników, jeśli tak to,

- 3) na jakich stanowiskach,
- 4) czy są to osoby, które bezpośrednio realizują zadania związane z prowadzoną działalnością,
- 5) czy w sporym okresie, za który składek nie uiszczono, działalność ta funkcjonowała,
- 6) czy osiągnął dochód.

W wykonaniu powyższych zaleceń sąd ustalił:

R. B. od 3.04.2000r. prowadził działalność gospodarczą – transport drogowy towarów. Działalność gospodarczą prowadził osobiście, nie zatrudniał innych pracowników przy jej wykonywaniu. Jedynym pracownikiem była księgowa J. G. (1), która prowadziła powodowi księgowość, zatrudniona początkowo na umowę zlecenia a od 9. 10.2011r. do 5.06.2012r. na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/6 etatu. 28 listopada 2011r. powód został aresztowany i osadzony w Zakładzie Karnym w K., gdzie przebywał do 20.02.2012r.. W okresie pobytu powoda w ZK w K. J. G. sporządziła deklarację ZUS, z tym że na składki emerytalno- rentowe wskazała kod 350 i nie uiszczała za to opłaty, a składkę na fundusz zdrowotny opłaciła w całości.

Pieniądze na składki ZUS - po aresztowaniu powoda- przekazywał świadkowi brat powoda.

Od 28.11.2011r. do 6.08.2012r. powód nie prowadził działalności z braku zleceń i dochodu. Z dniem 7.08.2012r. zawiesił działalność gospodarczą na czas do 6.08.2014r. Od dnia zawieszenia działalności gospodarczej powód jest bezrobotny.

Dowód:

-pismo Urzędu Miejskiego Z. z 20.12.2012r. wraz z pismem Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP-k. 72-73,

-zeznania świadka J. G. (1)-k. 83,

- przesłuchanie powoda –k. 84.

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity DZ.U. z 2009r. Nr 205 poz. 1585) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym podlegają osoby prowadzące działalność pozarolniczą, a w myśl art. 11 ust. 2 (cyt. ustawy z 13.10.1998r.) dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 2 (cyt. ustawy z 13.10.1998r.) ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe ustają z powodu niepłacenia składek na te ubezpieczenia należnych na jeden pełny miesiąc; w uzasadnionych przypadkach, na wniosek zainteresowanego, Zakład może przywrócić termin do opłacenia składki.

Bezsporne w sprawie było, że od 28.11.2011r. do 20.02.2012r. powód był tymczasowo aresztowany i przebywał w Zakładzie Karnym w K.. W okresie tym nie prowadził działalności gospodarczej – transport drogowy towarów, albowiem nie zatrudniał pracowników, którzy wykonywaliby prace związane z tą działalnością gospodarczą. Wobec tego nie osiągał żadnych dochodów.

Po myśli art. 6 kc powód udowodnił, że w okresie aresztowania i później- nie prowadził działalności gospodarczej, nie osiągał żadnego dochodu. Jak zeznał to świadek J. G. – była jedynym pracownikiem powoda, zatrudnionym do prowadzenia księgowości- ostatnio w ramach umowy o pracę w wymiarze 1/6 etatu.

Od 28.11.2011r. do 20.02.2012r. powód nie wykonywał żadnych czynności związanych z działalnością gospodarczą i nie osiągał dochodu wobec tymczasowego aresztowania. Nie mógł osobiście zgłosić tego faktu do ZUS, przekazać świadkowi pieniędzy na składki. To świadek uzgodniła w ZUS, w jaki sposób - w tej konkretnej sytuacji ma postępować i zgodnie z tymi uzgodnieniami działała, a brat powoda przekazał jej pieniądze na składki. Tym twierdzeniom pozwana nie zaprzeczyła.

Nie bez znaczenia było, że w czasie tymczasowego aresztowania powód pozbawiony był możliwości osobistego zgłoszenia i zawieszenia działalności gospodarczej. 20.02. (...) do 7.08.2012r. powód miał nadzieję, że otrzyma zlecenia i będzie prowadził działalność gospodarczą. Ponieważ tak się stało, 7.08.2012r. zgłosił zawieszenie działalności gospodarczej do 6.08.2014r.

Zgodnie z wyrokiem SN z 19.02.2010r. w sprawie sygn. akt II UK 186/09 (LEX nr 590235) obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności, a zatem o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, powodującej wyłączenie z tego ubezpieczenia decyduje faktyczne zaprzestanie tej działalności. Natomiast kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają ewentualnie znaczenie w sferze dowodowej, nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka i powoda, albowiem są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają a organ rentowy nie podważył ich prawdziwości ani wiarygodności świadka.

Nie bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostawał fakt, iż organ rentowy nie skorzystał z prawa skontrolowania, czy powód faktycznie nie wykonuje działalności gospodarczej od 28.11.2011r. zgodnie z deklaracją ZUS złożoną za ten okres przez świadka, po uzgodnieniach z właściwym pracownikiem organu rentowego. Skoro faktycznie powód 28.11.2011r. przerwał działalność gospodarczą, zwolniony był z obowiązku opłacenia składek za okres przerwy.

Z tych przyczyn na mocy art. 477¹⁴ kpc § 2 kpc orzeczono jak w sentencji